

Solfstein-Ledreborg: Til det ærede Medlem, som nu satte sig, og som for lidt siden gjorde gjældende, at hans Mening var, at den provisoriske Lov gjaldt trods Thingets Forkastelse, og igjen som tilbage dertil, skal jeg blot sige, at jeg ikke har talt om hans Mening, men om Thingets Opfattelse. At der i dette Thing findes et overstemt Mindretal, hvis Mening retlig er uden Betydning i denne Sag, har jeg ikke villet taget Hensyn til, fordi der ikke var Anledning til at komme ind paa en Diskussion om de forskjellige Meninger. I dette Thing har jo Spørgsmaalet forskjellige Gange været afgjort, og derefter eksisterer der ikke nu nogen gyldig provisorisk Finantslov, den eksisterer ikke. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) gik for vidt, naar han sagde, at det er den provisoriske Lov af 1ste April 1888, der nu forhandles. Det er det ikke, det er et Forslag til Indtægts- og Udgiftsbevilling i Finantsaaret, althaa en midlertidig Finantslov, der forhandles. Noget, der er forkastet af Thinget, kan slet ikke forhandles. Hvis det var Tankegangen, at her forelaa den provisoriske Lov til Forhandling, saa vilde Folkethingets Formand have handlet imod Thingets Beslutning, men det er Noget, som ikke kan tænkes. Jeg er ganske vis paa, at det ærede Medlem ikke mente Andet, end at det er et Forslag, her foreligger, da han bestemt udtalte sig i Overensstemmelse med, hvad jeg har sagt, at Thinget har afgjort den provisoriske Lov ved sin Forkastelse, men da hans Ord kunde give Anledning til Misbrug f. Ex. fra det ærede Medlems Side fra Helsingør (Thomsen), har jeg blot villet fremdrage dette, for at det, der blev sagt af det ærede Medlem, for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) ikke skal kunne misforstaaes. Hvad selve Sagen angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, thi jeg tror, at jeg baade tidligere og ogsaa i Dag tilstrækkelig har motiveret mit Forslag om at lade den gaa til 2den Behandling. Jeg skal dog blot i Anledning af hvad det ærede Medlem for Helsingør sagde, bemærke, at hele dette Spørgsmaal om, hvad Regjeringen har tænkt sig og ikke tænkt sig ved, at den forelægger Provisoriet strax eller ikke strax, alt dette har vistnok overordentlig ringe Betydning for Folkethinget. Jeg indrømmer, at efter Grundloven skal vistnok en saadan Lov forelægges strax, men saa længe som Regjeringen ikke selv erkjender en Forpligtelse til at forelægge den strax, og heller ikke erkjender den grundlovs-mæssige Virkning af en Forkastelse, forekommer det mig, at det, om den forelægges strax eller ikke strax, er en

uendelig ligegyldig Ting, thi hvad det kommer an paa, er, at den kan blive afgjort strax. Om Regjeringen forelægger den strax eller ikke strax, er en formel Ting, som der ikke ligger Vægt paa. Hvis den anerkjendte en Pligt til, at forelægge den i Følge den Grundlovsbestemmelse, at en een Gang forkastet Lov, ikke kan udstedes igjen med samme Indhold — hvad der, efter min Mening, følger af Grundlovens § 25 — saa vilde jeg, i Forelæggelsen strax, se Noget, der var af Anerkjendelse værd, og saa vilde jeg ogsaa lægge Vægt paa og holde paa, at Forelæggelsen skete strax, men naar det ikke er saa, kan jeg ikke nægte, at det Hele har overordentlig ringe Betydning, og derfor skal jeg ikke opholde mig ved den Side af Sagen, som blev udhævet af det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen). Til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) skal jeg kun sige, at jeg forstaaer hans Standpunkt, men jeg tror dog, at naar det ærede Medlem vilde henvise til, at Loven faktisk vedbliver at gjælde, selv om vi forkaste den, og at det skulde være Grunden, for os til at forkaste det nu her foreliggende Lovforslag, da maa det ærede Medlem vistnok leve noget udenfor de virkelige Forhold heri. Vædet, thi ellers maatte han vide, at Følgen af en saadan Forkastelse her er, at Loven faktisk vaagner op igjen Kl. 12 i Nat, og saa er det praktiske Resultat af en Forkastelse vistnok kun lig Nul. Derimod indrømmer jeg det ærede Medlem, at som Demonstration — og Demonstrationer have deres Betydning, naar man ikke overvurderer deres Rækkeværd, er det en ganske naturlig og maaste nødvendig Konsekvens af det ærede Medlems Politik, at han foreslaar at forkaste dette Forslag, thi naar man ikke vil give en Finantslov, kan man heller ikke ville give en foreløbig Indtægts- og Udgiftsbevilling, men jeg tror, at han ogsaa vil indrømme, og det har han forøvrigt indrømmet, at efter Flertallets Politik, som gaar ud paa at tilbyde en brugelig Finantslov, og som altid har været bygget paa, at paa Basis af Forhandlingerne om en saadan bør en foreløbig, en midlertidig Lov ikke nægtes, kan Thinget ikke andet end lade den foreliggende Sag gaa til 2den Behandling, thi efter at den provisoriske Lov er forkastet, vil en Forkastelse nu være ensbetydende med, at Thinget nægtede at behandle et Forslag til en midlertidig Finantslov, hvilket vilde være uforsneligt med Thingets Forhandlingspolitik.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valg-